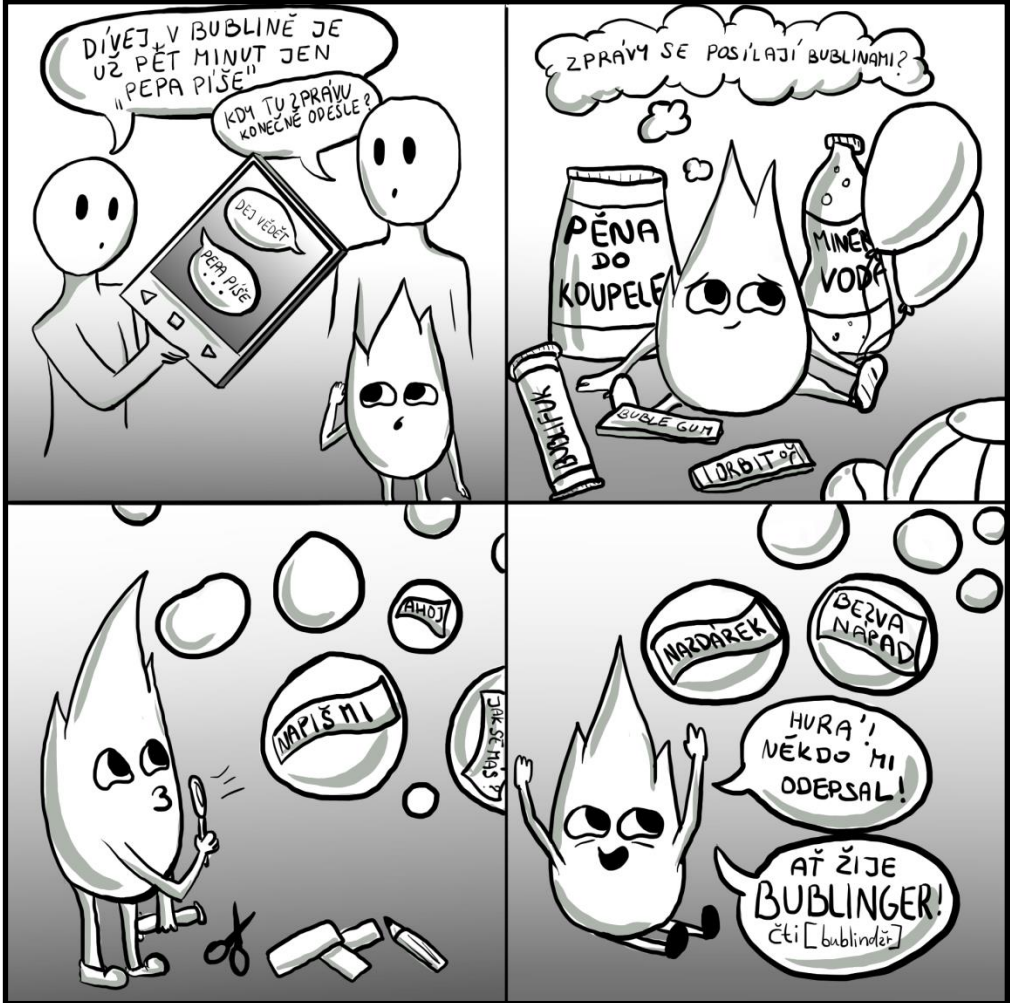

HOT magazín

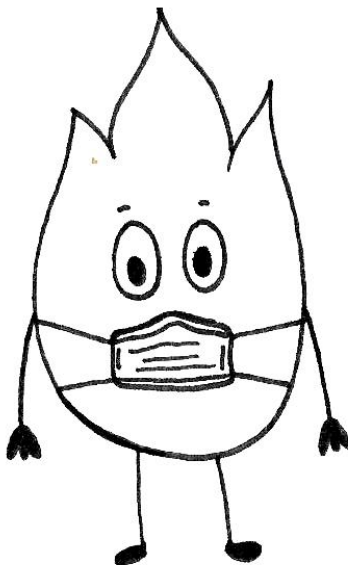
ročník XVII, č.1, březen 2021

V BUBLINĚ

BUBLÁNÍ S UČITELI

V přeneseném smyslu může slovo „bublina“ znamenat také samotu, izolovanost od okolí. Ve své bublině jsi osamoceny. V covidové době se do samoty své bubliny dostávají lidé často. Pobývají v domácí bublině (uzavření doma), v bublině České republiky (zákaz cestování dovnitř/ven), v roušce (osobní bublina), žáci v bublině jedné třídy (třídní bublina).

p. uč. Naděžda Říhová

Zeptali jsme se:

1. Co je podle vás nejhorší v „době bublinné“? Nacházíte v ní i něco kladného, pozitivního?

2. Jaký postoj zaujímáte k rouškám?

3. Co vám přijde jako nevýhoda „třídní bubliny“? Může mít „třídní bublina“ i výhody?

4. Jak jste se zabavila během „domácí bubliny“?

5. Ovlivnila loni vaši dovolenou „bublina ČR“?

6. Přinesla vám distanční výuka nějaký humorný nebo nečekaný zážitek?

1. Nejhorší pro mě loni bylo, že jsem se s rodiči viděla jen 2x o prázdninách. Před a po nich jsme si raději ve snaze udržet je v bezpečí jen telefonovali nebo skypovali. Pozitivního? Měla jsem víc času myslet na sebe, ale méně možností pro sebe něco udělat. Ale přece jen něco = složila jsem kapitánské zkoušky!! ☺

2. Jsem brejlovec, takže vadí - pořád zamlženo! Ale určitě smysl mají a chrání! Přes všechny výhrady odpůrců!

3. Dvě slova - stejně jako v rodině: ponorka + stmelení.

Otázky připravil David Tereško,
9.C

4. Myslela jsem, jak se nevypořádám se spoustou odkládaných věcí - např. vytvořím fotoknihy z fotek za poslední 2 roky... a výsledek?! Kvůli neustálému sezení u počítače a vytváření materiálů pro výuku, online výuce atd. jsem byla ráda, že můžu od PC pryč - a vše zůstalo netknuté.

5. Naštěstí NE!! Měla jsem jednu z nejúžasnějších dovolených - na lodi = nádherná „bublina“!!! ☺

6. Nedá se říct, že zážitek... ale doma okomentovali mé obklopení dvěma počítači a mobilem (vše připojeno na Teamsy) jako „tajnou pobočku NASA“. ☺

p. uč. Ivana Gurníková

1. V této době bublinné je pro mě nejhorší, že mám strach navštěvovat své rodiče a kamarády. Mám strach, abych je v případě bezpříznakového přenašeče nenakazila. Takže mi chybí pokec s mamkou, každotýdenní kafičko s kamarádkou. Takže to řešíme hooooodně dlouhými telefonickými hovory. Snad se to brzy zlepší.

2. Jsem člověk, který důvěřuje odborníkům, a proto tedy věřím jejich radám. Není mi to zcela příjemné, zvláště když musím v roušce mluvit třeba pět hodin v kuse, ale pokud mě a mé okolí nošení roušek ochrání, budu je nosit tak dlouho, dokud to bude potřeba.

3. Určitě je to izolace od všech okolních tříd, kamarádů (minimálně na patře). Na podzim při prezenční výuce žáci neměli možnost se setkávat se spolužáky z vedlejší třídy ani o velké přestávce. Naopak bych asi výhodu viděla v tom, že se žáci jedné třídy mohou více stmelit dohromady a upevnit a prohloubit si svá přátelství.

4. Díky tomu, že bydlím na vesnici v rodinném domku se zahradou,

tak jsme „domácí bublinu“ prožili úplně v pohodě. Dopoledne probíhala výuka (jako ve škole) a odpoledne jsme trávili venku na zahradě nebo na procházkách. Když bylo nepříznivé počasí, hráli jsme hodně hry. Dokonce se mi díky „domácí bublině“ podařily dodělat terénní úpravy kolem domu. Díky tomu, že jsme učili z domu, bylo pro mě pozitivum, že jsem každé ráno v 7.00 vyšla na Prašivou, nabila se energií a v 8.00 už jsem zasedávala k PC.

5. Měli jsme loni velké štěstí. Dovolenu jsme měli naplánovanou až na srpen a v rámci ČR. V tuto dobu naštěstí nebyla téměř žádná omezující opatření, takže jsme si dovolenu na kolech na jižní Moravě a v jižních Čechách moc užili. Dokonce jsme za týden najezdili na kolech 530 km. ☺

6. Marně se snažím vzpomenout na nějaký zážitek, ale asi nic humorného nebo nečekaného se mi nepříhodilo. Snad jen na začátku každé online hodiny si připadám jako na spiritualistické seanci, kdy vyvolávám: Jsi tady, slyšíme se? ☺

p.uč. Radka Stašová

1. Nejhorší je ten strach, který tady panuje a který momentálně ovlivňuje náš život. Ať už je to strach o blízké, o nejistotu budoucnost... Jako pozitivní mohu vnímat snad jen to, že jsem se zdokonalila v počítačových dovednostech, i když si nejsem úplně jistá, jestli jsem po tom toužila za takovou cenu. ☹

2. Rouška mi nevádí (pokud tedy zrovna nemusím jít po schodech do třetího či vyššího patra), navíc si myslím, že má smysl. Našla jsem stříh, který dobře drží, takže ji skoro nevnímám. Problém spatřuji jen v tom, že někdy nerozumím, co mi říká mé okolí... ale i to může být někdy výhodou. ☺

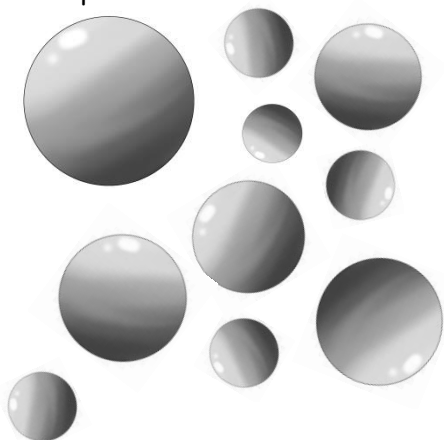
3. Chtěla bych, aby děti braly „třídní bublinu“ jako výhodu. Každý by se měl ve své třídě cítit dobře a najít si tam své kamarády. Třídní bublina zvyšuje možnost lepšího poznání svých spolužáků.

4. Prací.

5. Ne. V dřívějších letech jsem hodně cestovala právě do zahraničí, takže jsem stihla navštívit to, co jsem chtěla. Českou republiku mám ráda, a i kdyby bylo dovoleno vycestovat,

tak jsem to neměla v plánu. Máme tady mnoho hezkého, co jsem zatím nestihla navštívit, takže se to nyní snažím dohnat. V tomhle směru bych klidně vydržela žít v bublině i několik let.

6. Nic vtipného mě momentálně nenapadá.

p.uč. Barbora Kubalová

1. Nejhorší? Pro mě je to omezení volného pohybu a pracovních i osobních plánů ve všech směrech. Za klad bych považovala trávení delšího času s rodinou.

2. I když roušky pro nositele nejsou příjemné, jsou nutností. Myslím si, že bychom se stejně jako např. Japonci měli naučit používat roušky kdykoli (nejen v této covidové době), jakmile nás přepadnou bacily. Prostě „jen“ z ohleduplnosti k okolí.

3. Nevýhodou je omezení sociálních kontaktů s kamarády z jiných tříd. Výhodou je bližší seznámení i se spolužáky, se kterými byste se za běžných okolností třeba moc nebavili.

4. Nevím, zda to byla zábava, ale přinutila jsem se roztrdit si domácí dokumenty a udělat si pořádek ve skříních s oblečením.

5. Ano, ovlivnila. V létě jsme chtěli vycestovat do Španělska, což se nepovedlo, a teď v zimě do Alp, což se taky nepovedlo. Nevadí, počkáme, příště to třeba vyjde.

6. Ano, docela mě rozesmála situace, kdy jsem při online výuce vyvolala jednoho žáka bez kamery, jen si zapnul mikrofon, váhal a v tu chvíli se někde za ním ozval přísný rodičovský hlas: Soustřed' se a odpovídej! 😊

BUBLINOVÉ OPOJENÍ v 7. ročníku

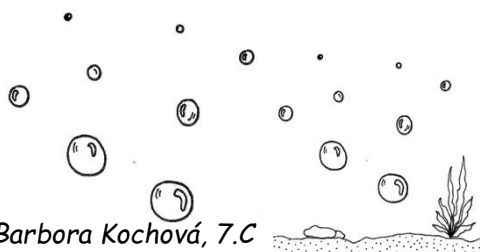
1. Co tě napadne jako první, když se řekne slovo „bublina“?
2. Jaké jídlo ti připomíná bublinu?
3. Máš radši pití s bublinkami, nebo bez bublinek?
4. S kým bys byl/a nejradši celý život v jedné bublině?
5. Co pro tebe znamená osobní bublina?
6. Myslíš si, že kdybys žil/a v bublině, tak bys byl v bezpečí?

Ema Šponerová, 7.A

1. Průhledná koule.
2. Nějaké bonbónky.
3. S bublinkami to chutná mnohem lépe.
4. S Májou Bystroňovou a Terkou Bodlákovou. Jsou to moje nejlepší kamarádky.
5. Můj osobní prostor.
6. Ne, mohl by ji někdo prasknout.

Robert Šamaj, 7.C

1. Pes, protože když je nažraný, tak vypadá jako bublina.
2. Žvýkačka.
3. Bez, je to zdravější.
4. S nějakou pěknou holkou.
5. Něco jako vztah nebo nevím.
6. Jo byl, protože by se mi nic nemohlo stát.

Barbora Kochová, 7.C

1. Bublifuk.
2. Žvýkačka.
3. Bez. Více mi to chutná.
4. S mojí rodinou, mám je moc ráda.
5. Pro mě to znamená pocit soukromí.
6. Ani nevím proč, ale spíš ne.

Adam Cibulec, 7.C

1. Pudink, protože obojí je super.
2. Jogurt ve tvaru bubliny.
3. Radši s bublinkamaaaa, bublinky jsou super.
4. Sám, já nemám žádné kamarády.
5. Bublina v osobě.
6. Ano, bublina je nejbezpečnější místo na světě.

*Zpracovaly: Mája Bystroňová a
Niki Šnapková, 7.C*

Bublina je
nejbezpečnější
místo na světě!

V HORKÉM RINGU

1. Kolik měřila na délku nejdelší bublina vyfouknutá v České republice?

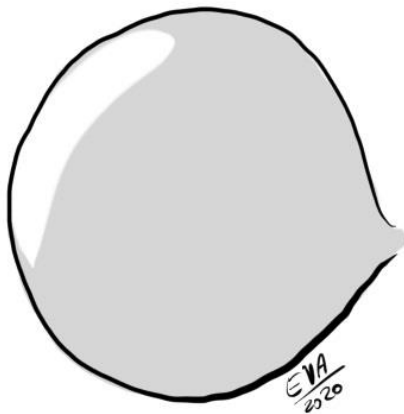
- a) 750 metrů
- b) 24 metrů
- c) 31 centimetrů

2. Kolik lidí a vozidel se vešlo do největší bubliny vyfouknuté v ČR?

- a) 99 lidí + motorka
- b) 338 lidí + kočárek
- c) 275 lidí + auto Škoda

3. Kolik bylo nejvíc bublin vyfouknutých do jedné bubliny?

- a) 11 b) 58 c) 123

Adam Cibulec, 7.C

- 1. Myslím, že c). Viděl sem videa s velkými bublinami přes mini stolek.
- 2. Asi b). Myslím si to, protože kočárek je malý a ti lidé by mohli být miminka.
- 3. Tak b), protože 58 je cool.

Robert Šamaj, 7.C

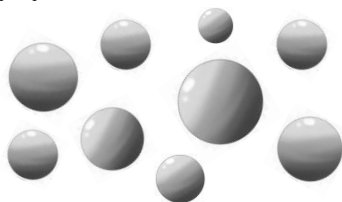
- 1. Za b), zdá se mi to nejlepší.
- 2. Myslím, že c). To se tam určitě vleze.
- 3. Za c), to je jich tak akorát.

Emu Šponerová, 7.A

- 1. Za b). Myslím si, že první možnost je moc a třetí je málo.
- 2. Asi a), je to asi nejreálnější.
- 3. Řeknu b), líbí se mi to číslo.

Barča Kochová, 7.C

- 1. Třeba b), je to střed, spíš sem si tipla.
- 2. Že by a)? Myslím si, že už i toto je moc, tolik lidí se tam nemůže vlézt!
- 3. Za c) by mohlo být dobře.

Správné odpovědi:

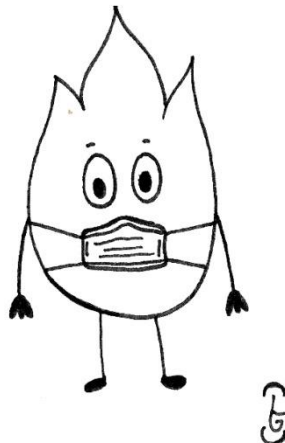
1. b), 2. c), 3. b)

Zpracovaly: Mája Bystroňová a Niki Šnapková, 7.C

PRŮKOPNÍCI ROUŠEK MEZI NÁMI

Celá společnost se už po dlouhá léta snaží připravit a pozvolna se chystá na celoplošné nošení roušek. Nevěříte?

Od doktorů přes nevěsty až po bandity na Divokém západě - u těchto jmenovaných nám zahalená část obličeje nikdy nepřipadala zvláštní. Dokonce mnoho celebrit a osobností známých z filmového plátna již po mnoho let roušku nosí. Příkladem jsou superhrdinové a superpadouši, kteří skrývají svou identitu pod nějakou záhadnou maskou. Takový Spider-Man nebo Iron Man nebo Batman chrání svůj obličej už několik desetiletí.

Batman se od ostatních zakrytých liší tím, že si zakrývá jen horní část obličeje. Jak se nám podařilo zjistit, v současnosti jej kvůli tomu nepustí do většiny obchodů, jeho maska nevyhovuje předpisům a nespĺňuje požadavky na bezpečnou ochranu před nákazou různého druhu. Batmanovi nyní často nezbyvá nic jiného, než si masku sundat, nasadit si roušku, a odhalit tak svou identitu, nebo odejít domů s prázdnou.

Dalším dobrým příkladem jsou postavy Fleur de la Coeur a Cedrika Diggorého v třetím díle knižní série o čaroději Harry Potterovi. Během svého druhého úkolu, kdy bojují o získání ohnivého poháru, mají při scéně v jezeře bublinu na puse a nosu, aby mohli bezpečně dýchat pod vodou. Bublina jim zajišťuje nejen kyslík, ale samozřejmě i ochranu před virem od jezerních lidí. Filmy odehrávající se v budoucnosti nebo vesmíru nás rovněž již mnoho let připravují na obličejovou ochranu. Jmenujme třeba Star Wars, kde sithský lord Darth Vader má přímo obličejovou masku, nebo klasičtí kosmonauti, kteří nosí celý ochranný oblek.

Takových příkladů je v kulturní historii spousta. Pohádkové princezny nosí závoj, vzpomeňte na Popelku na plese, nebo třeba takový hororový Hannibal Lecter, který měl masku přes ústa, aby při převozu nebyl nebezpečný, či loupežník Karaba, který pod šátkem skrýval svou identitu při loupežích v Tajemství staré bambitky.

Věřte nevěřte, již po hodně dlouhou dobu máme před očima, že se chystá celoplošné nošení roušek. Tak jaképak protesty. ☺

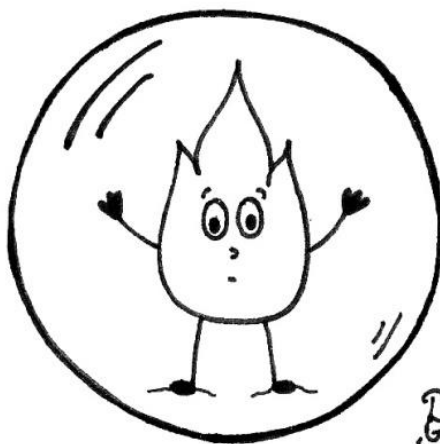
Zpracoval: David Tereško, 9.C

BLUDNÝ KRUH BUBLINY

Každý z nás má svou vlastní specifickou bublinu. Náš osobní prostor, který potřebuje pro pocit bezpečí. Něco jako ulitu, do které se před světem může schovat.

Není žádná novinka, že lidé někdy cítí potřebu uzavřít se do sebe, odpočinout si v přítomnosti sebe samého. Ale přijde mi, jako by to v dnešní době byla až příliš běžná věc. Jenže pozor - to, co se zdá normální a naprosto běžné, nemusí být zpravidla zcela správné.

Říkám si, jestli do svého já nějak prospět pomoci nebo vůbec dobrá. to být uzam- Uzavřenost je spojována Možná se myslím si, že páchá více užitku. Zkuste to je cítit se zrovna do zá- lepších pocitů, že?

nám uzavřenost může vůbec či v něčem k čemu je Stojí vůbec za čení v sebe? především s osamělostí. pletu, ale osamělost škody než si vybavit, jaké sám. Nepatří to soby vašich

Někdy vás do bubliny mohou uzavřít vaše problémy. Přemýšlíte o nich a v bublině si vytváříte bludný kruh. Jak z něj najít cestu? Nejlepší je si o našich problémech s někým promluvit. Nikdy totiž nevíme, jestli někdo pro nás nemá užitečnou radu, která by nám mohla pomoci. A dokonce i kdybychom se užitečné rady nedočkali, někdy prostě stačí, že je tu někdo, kdo nás vyslechne a bude stát při nás, když se cítíme pod psa.

Takže se nebojte svěřit se s tím, co vás trápí, a už vůbec si nemyslete, že to z vás dělá slabocha nebo něco podobného. Každý totiž má své problémy a slabiny, i když třeba skrývané. Nikdo není perfektní a bez chyb a to si musíme vždy pamatovat.

Zpracovala: Tereza Klimánková, 9.D

POPRASK NA CHATU

V dnešní době si většina lidí nedokáže představit život bez elektroniky, tráví s ní většinu volného času. Také je sáhnutí po mobilu to první, co po probuzení uděláte? Pokud by to bylo jen kvůli zrušení budíku, bylo by to v pořádku, ale většina z nás si už rovnou „projede“ sociální sítě, všem odpoví a na oplátku zašle také nějaké ty fotky a příspěvky a pak si rovnou už i něco zahraje. Zkusme si představit, že by to bylo jinak ...

Jednoho docela normálního dne, když si lidé zase pilně chatovali, u několika z nich se objevila hláška: ERROR. Zprvu tomu nikdo nevěnoval pozornost, prostě se jen restartoval mobil či počítač a bylo vyřešeno, chatovalo se pak vesele dál.

Po několika dnech už restartování nepomohlo. Když si lidé chtěli chatovat, bubliny se začaly nekontrolovatelně míchat, vycházely z toho jen samé nesmysly, a když jste zařízení hned nevypnuli, nebyl v bublinách zmatek, ale už se objevoval jen ten obávaný ERROR.

A tak nastal poprask nejen na chatu, ale postupně ve všech aplikacích, na dalších a dalších zařízeních. Problém se tiše šířil ...

Poprask pronikl i do televizních zpráv, do novin, najednou se o něm mluvilo všude. Zpočátku se tomu lidé smáli, ale postupně jim začalo docházet, že situace je opravdu vážná. V médiích teď často vystupovali špičkoví IT specialisté a hovořili už o celosvětovém problému - viru. Dali mu jméno: Divoc-91.

Virus postihoval nejvíce zařízení teenagerů, problém však měli i menší děti a dospělí, naopak přístroje seniorů byly naprosto imunní, u nich byla nákaza téměř nulová.

Chraňte svá
elektronická
zařízení před virem
Divoc 91.

Asi to bylo tím, že své telefony používali pouze k hovorům, nesurfovali na síti a nehráli hry. To odborníci ale zatím nemohli s jistotou potvrdit.

Snaha nenakazit své zařízení byla velká, uživatelé dělali všechno, co bylo doporučováno - používali své telefony a počítače jen v nejnutenějších případech, ne pro zábavu, a když přístroje nepoužívali vůbec, dodržovali od nich bezpečnou vzdálenost dva metry.

Nejúčinnějším doporučením se však jevilo vypnutí zařízení na deset až čtrnáct dní a pobývání na čerstvém vzduchu. Senioři byli stále v pohodě, protože takhle v podstatě žili i předtím. Dokonce už je nudilo každý den číst v novinách články o Divocu-91, a proto jim noviny sloužily pouze na podpal pod dříví.

Situace trvala dlouhou dobu a svět se zatím úplně změnil. Děti objevily zapomenuté kouzlo hraček a knížek a chodily si hrát ven. Dospělí měli více času na domácí práce, lépe vykonávali svá zaměstnání a nějaký ten čas jim zbyl dokonce i na koníčky!

Nakonec přece jen přišel velký zlom, vědcům se podařilo vyvinout lék. Byl to čip s názvem Real live 2020, který dokázal zařízení „vyléčit“. Po vsunutí do přístroje dal aplikace do pořádku a chaty a vše ostatní opět dávalo smysl. Zanedlouho si jej mohl každý pořídit v obchodě s elektronikou nebo na e-shopu.

Přesto si ale malé děti nepřestaly hrát, teenageři povídat a dospělí věnovat svým zálibám, elektronika pro ně už napořád zůstala až na „druhé koleji“.

Pozn. autorky: Přála bych si, abychom se nad tímto příběhem všichni zamysleli a zvážili, jestli je opravdu potřeba věnovat tolik času elektronice místo toho, abychom si normálně popovídali s rodiči nebo kamarády anebo šli někam na procházku? Já s tím mám také problém...

Zpracovala: Rina, 7.B

POLYKAČ BUBLIN aneb ČERNÁ HISTORKA

21. září 2017

„Pane?“

Majitel jaderné elektrárny ČISTÝ VZDUCH, a. s. přestal pozorovat zdejší krajinu naplněnou smogem a kouřem a otočil se k podřízenému.

„Co potřebuješ, Antoníne? Peníze ti na účet přece pošlu až pozítří, ha, ha, ha!“

Zaměstnanec očividně nepochopil: „Prosím?“

„Nic, Antoníne, jen si z tebe krapánek utahuju. Vtipné, co?“

Zatímco se Tonda Müller nechápavě rozhlížel kolem sebe, majitel elektrárny se zmítal v záchvatu smíchu. Po chvíli se přece jen svého podřízeného zeptal, o co jde.

„Ze špatně izolované turbíny spalující jaderný odpad uniká neznámá žíravina ve formě bublinek, pane.“

Majitel Černý významně zakýval hlavou: „Víte co? Zalepte to izolepou.“

Po chvíli trapného mlčení Tonda Müller odpověděl: „Pane, i kdyby lehká izolepa odolala takovému obřímú tlaku v turbíně, která je až po okraj zaplněna jaderným odpadem v kapalném skupenství, naši chemici zjistili, že tato žíravina při styku s plastem může začít hořet.“

„No, tak to je spíš hořlavina, ne? No a není to třeba lepidlo?“

„Lepidlo nehoří, pane.“

„Vážně ne? Poslouchej, Antoníne, jsi nějaký moc chytrý. Prostě udělejte, co říkám.“

„Je to opravdu značně nebezpečné, pane. Může vybuchnout celá elektrárna.“

Majitel Černý prudce vstal z křesla: „Podívej, kdo tady rozhoduje? Já, nebo ty?“

23. září 2017

Miroslav Černý poručil Tondovi, aby tělo urychleně schoval pod hlavní ventil.

„Co tedy budeme dělat, pane?“

„My se nějak domluvíme,“ usmál se majitel elektrárny a otočil se k davu podřízených.

„Vážení, byla to jeho chyba. Neměl se tu motat, když věděl, že to tady může začít hořet. A když začalo hořet, vůbec to neměl začít hasit. Byla to jeho věc? Nebyla. No, tak vidíte. Chci se s vámi domluvit, chci mít jistotu, že se tato informace nedostane přes zdi naší elektrárny. Něco mi ještě zbylo z osobního rozpočtu, takže pro vás mám takovou malou alternativu.“

K majiteli se otočil Tonda Müller a zašeptal mu do ucha: „Pane, co sakra budeme dělat s těmi bublinkami?“

Miroslav Černý se odmlčel a pak odvětil: „Antoníne, něco vymyslím.“

25. září 2017

Moderátor, jehož falešný úsměv na tváři všechny informoval, že tady jde jenom o peníze, dramaticky přitiskl mikrofon k ústům a zaječel do něj: „Hou hou! Přichází Vladimír Bouda!“

Světla reflektorů zamířila na přicházejícího muže. Jmenoval se Vladimír Bouda. Byl to chlap jak hora, muž středního věku s lehce vyšším číslem na váze. Takhle vystupoval po celé České republice - polykal bublinky, což se hodilo jak jemu, tak i Miroslavovi Černému.

Miroslav Černý zjistil, že nelegální vývoz bublin do přírody by mu asi z hlediska AOPK ČR neprošel. Požádal svého nemajetného souseda

Boudu, aby pořádal akce, ve kterých by bublinky polykal. Když mu nabídl jistých 40 tisíc korun za každé vystoupení, chudý Vladimír nemohl nesouhlasit.

Davy lidí, co neměly nic na práci, nehybně stály na náměstí a pozorovaly muže, jak polyká bublinu.

„No tak! Povzbud'te ho!“ hulákal moderátor směrem k davu, který nechápal, proč by měl něco takového dělat. Když muž zjistil, že nikdo neřekne ani slovo, začal tleskat do rytmu relaxační hudby on sám. Několik lidí se sebralo a odešlo.

„Na tohle nemám nervy,“ zabručel jeden z diváků, „to jsem měl radši zůstat doma a počítat praskliny ve zdi.“

Ještě si koupil hot dog a kvapně odešel z náměstí Sv. Milana.

Vladimír Bouda nečekaně zakřičel a chytl se za břicho. Tlak v jeho žaludku byl totiž neuvěřitelný. Padl k zemi, až se náměstí zatřásl. Okamžitě byla vytočena záchranná služba Královéhradeckého kraje. Nešťastníkovi se ta chemie rozlila do celého těla. Sanitka nabrala Vladimíra a odbručela s ním do nemocnice Alberta Voňavého. Primář Jaroslav Maso si klekl k pacientovi.

„Pane Hrouda...“

„Bouda,“ opravil ho Vlád'a.

„Ano, pane Bouda, máme pro vás nepříznivé zprávy.“

„Proč?“

„Prosím?“

„Proč pro mě máte nepříznivé zprávy?“

„No, protože jste se předávkoval bubliníkovníkem šumivým. Vaše vyhlídky jsou neuspokojivé.“

„Skvěle. Neměl byste mi ale jako doktor nějak pomoci?“

„Bohužel ve vašem případě ... nejde udělat nic. Je mi to líto.“ Smutný primář pomalu zaklapl dveře, zatímco si Vladimír všiml, že se mu zastavilo srdce.

A tak zase jednou zvítězila honba za penězi nad úctou k životu.

Zpracovali: Jan Bačák, Adam Cibulec, T.C

BALADA O POCHMURNÉM ÚDĚLU

Nedokázala jsem nic vidět, vše bylo pod pokrývkou beznaděje a strachu. Ručičky temnoty se snažily zmocnit zbylých jiskřiček radosti a vzpomínek. Panika se dala vycítit na kilometry daleko, začal mi docházet vzduch. Jako bych už přestávala vědět, jak vůbec dýchat.

Najednou jako by mi někdo přestal svírat hrdlo a začínal ustupovat všechen zármutek kolem. Dříve nenarušitelná temnota opouštěla svá zaujatá místa, potemnělý svět nabíral jiných rozměrů. Vše se zdálo snesitelnější a také rušnější, než jsem doposud znala.

Začínalo se rozjasňovat a vybarvovat, obrysy kolem mě už začínaly procítat. Necítila jsem ani tak známý strach, spíše mě začala naplňovat zvědavost. Obrysy nabíraly tvarů a zjevil se někdo podobný mně. A kdyby jeden... Byly jich najednou tisíce!

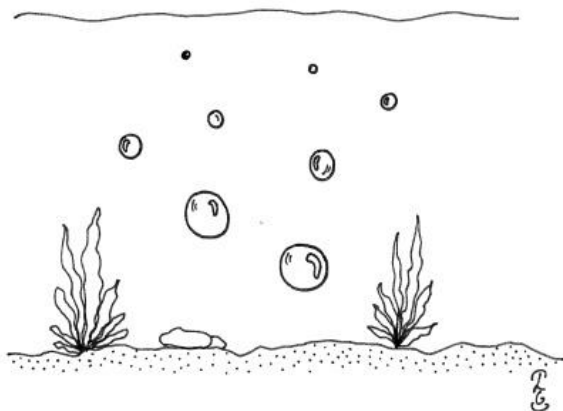
Do oné chvíle jsem myslela, že jsem na všechno tam dole sama! Najednou vidím, jak pošetilá a lehkomyšlná jsem byla. Nechtělo se mi věřit vlastním očím.

Avšak moje zamyšlenost okolo této události opustila mou hlavu stejně rychle, jako se do ní dostala. Začaly jsme prudce zrychlovat směrem vzhůru ke světlu, a to mi dělalo starosti. Spousty z nás už zmizely a neviděla jsem je.

Zbyly jsme už pouze jen dvě! Začínala jsem se cítit chabě a zranitelně, ani jsem si nevšimla, když se u mě objevila má poslední společnice. Obě jsme věděly, že jsme se potkaly náhodně, ale pocítily jsme k sobě silné pouto.

Byly jsme už nebezpečně blízko zániku, avšak nepodlehly jsme a držely se tak pevně, jako bychom už byly jen jedna.

Obě jsme viděly, jak se vytrácíme, až jsme se nakonec potichounku rozplynuly ve vzduchu, když jsme opustily náruč hlu-bin vody.

Zpracovala: Valerie Michalčáková, 9.A

ZASTAVENÍ V BUBLINĚ

Když loni na jaře začala doba Covidu-19, všichni jsme se ocitli jako v uzavřené bublině.

Ve chvíli, kdy se oznámilo, že se zavírají školy, někteří žáci byli rádi, ale později už chtěli jít do školy úplně všichni.

Nemohli jsme se stýkat s kamarády ani s vlastní rodinou. Nemohli jsme chodit ven a museli jsme nosit roušky. Byli jsme pořád doma a čekali jsme, co se bude dít. Nevěděli jsme, kdy ta zvláštní doba skončí a jak dlouho bude pokračovat.

Po zrušení karantény naše uzavřená bublina trošku splaskla, ale teď jako by se zase nafukovala.

Také letos jsme uzavřeni v naší domácí bublině. Občas se nudíme a nevíme, co dělat. Jindy máme učení až nad hlavu.

Myslím si, že tato doba každého nutí k zamyšlení. Někteří lidé nedodrží opatření a potom je více nakažených a je to čím dál tím víc horší. A to určitě nikdo z nás nechce.

Zpracovala: Eli, 6.B

mimie2020

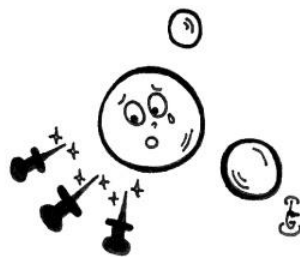
BUBLOMAX

Už od nepaměti děti vyfukovaly bubliny z bublifuku a nikomu to nevadilo.

Až na samotné bubliny, kterým vadilo, že obvykle kvůli lidem praskly. Stávalo se, že se

bublina zachránila tím, že uletěla. Dělo se to poměrně často, a proto se jich za pár let dokázaly zachránit miliony. Schovávaly se do jeskyní, které byly důmyslně propojené, aby se do nich vměstnalo co nejvíce zachráněných bublin.

Jedna z milionu bublin chtěla proti lidem bojovat, ale ostatní bubliny se bály. Snažily se však vymyslet, jak se před lidmi ochránit. Věděly, že lidé mají zbraně s ostrými hroty, kvůli kterým může bublina bez varování prasknout. Vymýšlely tedy různé nápady pro svou ochranu, například kamenný obal, ale neměly ruce na jeho vytvoření a navíc jich bylo moc a kde by sehnaly tolik materiálu?

Jednou je napadlo spojit se do jedné pevné bubliny a to také udělaly. Nazvaly ji Bublomax. Musely ještě pro Bublomaxe najít vhodný a bezpečný obal, aby společně nepraskly.

Znovu se rozdělily, ven z jeskyně létaly po skupinách a hledaly. Jedna z průzkumných skupin našla velkou okurkovou sklenici. Jednalo se o vzácný předmět, kulturní památku lidstva. V tu chvíli bubliny věděly,

že mají naději.

Všechny bubliny na celém světě se spojily do obřího Bublomaxe a letěly Bublomaxem k památeční sklenici od okurek. Poté, co našly otvor sklenice, se snažily dostat dovnitř, ale zjistily, že se do ní nevezou. Stále to zkoušely, ale nešlo to.

Nevzdaly se a věřily ve svůj plán B. Doufaly, že krása Bublomaxe v přítomnosti vzácné sklenice lidi dojme. A lidé byli skutečně vnímaví a užasli, jak odlesky Bublomaxe památeční sklenici rozzářily.

Lidé se s bublinami spřátelili. Od těch dob, co se spolu bubliny a lidé kamarádí, se lidé snaží je chránit před ostrými předměty. Bubliny se od té doby lidí nebojí.

Zpracoval: Tomáš Gryžbon, 7.B

V BUBLINĚ

Nápad, foto, zpracování: Kačka Žurovcová, 9.C

Spolupráce: Luci Ondříčková, 1.B

Co je to objímání?

A jak se objímáte? A jak si hrajete?

Hrajeme si každý sám v bublině.

5.

Ráno po probuzení.

To byl ale zvláštní sen.

6.

Jakpak ses vyspala?

Dobré ráno, mami!

To budu radši nosit roušku, abych mohla objímat lidi, které mám ráda.

7.

BUBLOBLOG

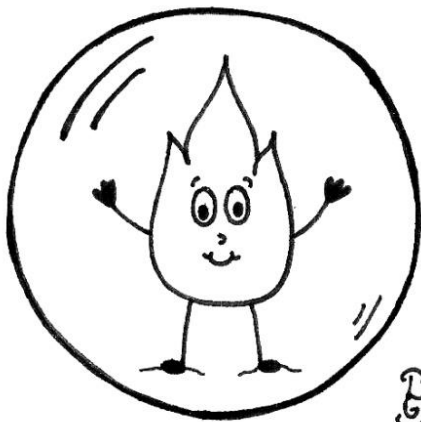
Bubble je jedna malá planeta, která se v minulosti potýkala s velkými problémy.

Po překonání nečekané pandemie neznámého viru na planetě Bubble si všichni obyvatelé mysleli, že mají vyhráno a s virem je konec. Opak se stal pravdou, to ale dlouho nikdo netušil.

Situace postupně začala být stále horší než v první vlně nákazy, a tak každý občan obdržel od státu svou bublinu, ve které bude žít už nejspíš navěky.

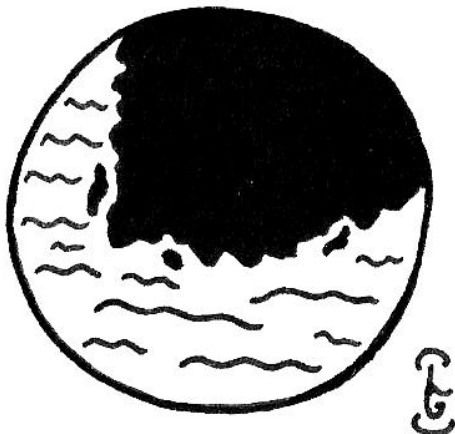
Lidé se čím dál více odcizovali, protože zůstávali bez společného lidského kontaktu. Přes bubliny se vzájemně neslyšeli.

A proto psali blogy, bubloblogy. Psali v nich o svých životech, dopisovali si jejich prostřednictvím se svými známými a to nebylo všechno! Nejen že tento bubloblog sloužil jako obyčejný blog, ale jelikož to byla jediná možnost komunikace, bylo možné se díky němu přenést virtuálně i k dané osobě do její osobní bubliny. Sice lepší než nic, ale osobní kontakt to nikdy nenahradilo.

CG

BUBBLE

Ubíhaly dny, měsíce, roky, desetiletí, ba dokonce staletí. Bubliny se staly součástí života. I když už o viru dlouho nikdo neslyšel, přesto ze života úplně nevymizel. Matky vždy varovaly své děti před nebezpečím okolního světa, děti nikdy ze svých bublin nesměly vylézt a musely si je chránit. Většina dětí poslechla, ale jak už to bývá, ne všichni.

V jednom malém městečku žil

chlapec jménem Noah. Ten už odmalička neměl z ničeho strach a určitě nechtěl v bublině strávit celý život. Když byl starší, jeho blog sledovalo skoro sto tisíc lidí a kromě toho, že do něj přidával různé informace jako ostatní, tajně s několika lidmi připravoval vzpouru.

Vzbouřenců bylo opravdu málo, takže nic nezmožili. Policie navíc všechny vyhledala, zatkla i Noahova nejlepšího přítele Jacoba.

Noah uprchl na jinou planetu. Při útěku mu ve vesmíru jeho bublina praskla! On nevěděl, že bubliny jsou stvořeny pouze pro planetu Bubble. Zpanikařil a poprvé v životě dostal strach. Taky se přeci poprvé v životě dostal ven z bubliny.

Dlouho si bez ní zvykal, často onemocněl. Později však zjistil, že bez bubliny lze opravdu žít a že už se není čeho bát. Přemýšlel, kdy se má vrátit na svou rodnou planetu.

Čekal rok, dva a po pěti letech se konečně odhodlal vrátit. Na planetě Bubble ho stále hledali jako nebezpečnou osobu. Skrýval se, ale našli ho. Někdo dal totiž na bubloblog fotku, kde se Noah zrovna mihl. A tak byl odhalen.

Místo uvěznění ho hlídka odvedla k vrchnímu správci planety. Noah nechápal. A když uviděl, kdo je novým vrchním správcem, málem mu vypadly oči z důlků. Byl to jeho nejlepší kamarád Jacob, který s ním před lety podnikl vzpouru!

Jacob mu vyprávěl o všem, co se za tu dobu, co Noah utekl, změnilo, jak se stal vrchním správcem a že ho hlavně celou dobu hledal. Noah si hned všiml, že Jacob bublinu kolem sebe nemá, ale lidé venku ano.

Svou odpovědí Jacob vyrazil Noahovi dech:

„Ano, správce planety.“

Noah se na Jacoba nechápavě zadíval. Jacob pokýval hlavou:

„I když jsem nyní vrchním správcem já, celou tu dobu čekám, kdy jím budeš ty. Hlídal jsem ti vlastně místo. To díky

tobě jsem navždy opustil bublinu. Rád bych, abys na moje místo konečně usedl ty."

Ještě ten den Jacob opravdu jmenoval Noaha svým nástupcem. Všichni obyvatelé planety byli zaskočení. Noah společně s Jacobem lidem vše vysvětlil na bubloblogu. Vysvětlil jim a předvedl, že už je bezpečno a můžou všichni vyjít z bublin.

Ne všichni měli ihned odvahu bublinu opustit. Postupně se však život začal vracet do starých kolejí. Lidé se zase společně smáli, navštěvovali se, tančili spolu a objímali se. Všichni byli šťastní, o viru už nepadlo ani slovo. Bubliny byly leda ty vyfouknuté z bublifuku. Život na planetě Bubble se vrátil po dlouhé době k normálu.

A Noah? Toho všichni obdivovali, byli mu vděční za jeho odvahu. A on žil splněný sen.

Bubloblog už byl k ničemu...

Zpracovala: Lucie Gryžbová, 9.B

OSAMĚNÍ V BUBLINĚ SAMOSTATNOSTI

Ať chceš nebo nechceš, jednou přijde moment, kdy se budeš muset obejít bez nápomoci a bez společnosti někoho blízkého.

Tuto myšlenku jistě mnozí z vás už někdy slyšeli od svých rodičů. Jednou budeš jen a pouze sám se sebou, budeš si muset poradit sám. Tvá bublina prostě nepustí nikoho jiného dovnitř a vše bude jen ve tvé vlastní režii.

Z jedné strany možná úžasná představa, hlavně pro ty, kdo touží po samostatnosti. Ovšem nezapomínej, vše nakonec nebývá tak dokonalé a růžové, jak se může zdát zpočátku, občas první dojem zákeřně klame.

Osamostatnění tě může dovést k izolaci. Co pak? Najednou se neobjeví náš známý dobrý kamarád, spoluhráč nebo spolužák, jednoduše nikde nikdo vyjma tebe samotného. Přichází chvíle, kdy musíš zvládat vše sám. Nemáš s kým sdílet nejobyčejnější pocity. Na koho se usmát, s kým se obejmout.

Dříve pro mnohé určitě nemyslitelná představa. V posledních měsících však velmi reálná a hmatatelná skutečnost.

Najednou už samostatnost nezní tak lákavě, jak jsme o ní uvažovali dříve, že? Zjevně to byly zcela ukvapené a naivní ideje. Občas stojí za

to se zamyslet, než budeme vyslovovat závěry. Uvažovat nad následky ukvapených přání, které nás mohou snadno a rychle dohnat.

V bublině samostatnosti je ti samotnému smutno, velké pustoprázdno. Nevíme, jak prostor sami zaplnit. Chybí člověk, který by ti za normálních okolností pomohl, s kterým by ubíhaly hodiny jako minuty a vše by bylo o poznání snazší a veselejší. Padá na tebe smutek. Ať se mu snažíš vyhnout sebevíc, tak tě stejně nemine, a dokud tě nedostane, bude se za tebou neustále ploužit jako chladný stín podzimního sychravého večera. Obávaná chvíle, kdy se pomalu začneš uzavírat do sebe.

Není pak lehké zvládnout a ukorigovat své myšlenky sám, když není s kým se podělit o své každodenní zážitky a obyčejné pocity. Sama ráda někomu vykládám příhody, co se mi staly přes den. Samozřejmě nemůžou chybět moje vtipné dodatky k situacím a občas určitá dávka trapnosti, jinak bych to ani nebyla já. Ale pokud tohle všechno nemám s kým sdílet, jako by mé prožitky ztrácely zajímavost a důležitost.

Čím déle jsme sami, tím horší bývá návrat do jakýchkoliv našich původních kolektivů, skupin, společných bublin, ať už jsou to naše třídní, sportovní, zájmové kolektivy, nebo takové, které se teprve chystají ke svému brzkému vzniku.

Uzavřít se do jediné soukromé bubliny a vzdát se ostatních, může být lákavý pocit. Na jednu stranu je skvělé, že se můžeš doopravdy soustředit na sebe, nikdo tě neomezuje, tedy kromě tebe samotného.

Každý z nás je zapojený do mnoha vztahových bublin, které se

h m i a 2.2.

v některých chvílích protínají. Každá je důležitá, každá z nich má pro nás význam, neexistuje omylem a ani nešťastnou náhodou, má nás něco naučit.

Žít ve společenství je pro člověka přirozené.

Zpracovala: Valerie
Michalčáková, 9.A

KTERAK BUBLANINA VYBUBLALA VZTEKY

Každoročně se v Pokličkově koná kulinářská soutěž, zúčastňují se jí nejen místní, ale také lidé z širokého okolí.

Letos se rozhodla zasoutěžit si i naše sousedka, spolužačka a hlavně kamarádka Haňule Spáleníčková. Od začátku moc dobře věděla, co upeče, přece svou bublaninu, kterou jí všichni vždy tak chválíme. V jejím rozhodnutí ji podporovali i máma s tátou, a tak věřila, že v soutěži zaboduje. Navíc zaslechla, že vítěz vyhraje víkend v lunaparku, a to by si moc přála!

Po dvou týdnech tréninku a učení se receptu nazpaměť a hodně, hooóódně pečení ... se cítila na soutěž PŘIPRAVENA.

A tak nadešel den D - den soutěže. Haňule vstala už v pět hodin ráno, aby vše krásně stihla. Nasnídala se, umyla si zuby a oblékla se do plesových šatů po babičce.

Přesně v devět hodin se vydala na cestu, měla to z domu asi dva kilometry. Když byla v polovině cesty, podívala se na mobil a s úlekem zjistila, že je již tři čtvrtě na deset! Začala utíkat, jak nejrychleji uměla, její tempo se však přesto dalo přirovnat k rychlosti želvy. To vše z nervozity.

Celá uřícená konečně doběhla Haňule k cíli. Přišla jí otevřít pořadatelka, pozvala Haňuli do velkého sálu, který byl vyzdoben vším možným, co souvisí s vařením nebo pečením. Na židlích už seděli porotci. Všichni soutěžící napjatě čekali, až soutěž započne. Stalo se tak přesně v deset hodin. Kuchaři, kuchařky, cukráři a cukrářky se hrnuli do kuchyně.

Haňule otevřela lednici, ze které si vybrala suroviny na bublaninu. Potřebovala máslo, krupicový cukr, citrónovou kůru, vanilkový cukr, vejce, mouku a samozřejmě ovoce - to všechno znala nazpaměť, vždyť bublaninu peče už od svých osmi let a poctivě se připravovala! Postup zná taky, samo sebou: vyšlehá z bílků tuhý sníh a pak přidává další suroviny.

Běžně sníh šlehá ze dvou vajíček, ale pro jistotu tam tentokrát šoupla tři, místo jednoho sáčku vanilkového cukru raději také přidala tři a mouky nasypala do mísy rovnou celé balení... a tak to šlo se všemi surovinami - jistota je jistota! Tou šílenou nervozitou totiž celý recept i s postupem zapomněla.

...vyrvala pekáč troubě ze chřtánu a nasypala na něj dvě kila rybízu.

Odvážně však pokračovala dál - vzala pekáč a vymazala jej (opět pro jistotu) řádnou dávkou tuku. Statečně do něj těsto nalila a zapnula troubu na 170 stupňů. Ale vtom si vzpomněla, že bublanině chybí zásadní věc - RYBÍZ! A tak vyrvala pekáč troubě ze chřtánu a nasypala na něj přibližně dvě kila rybízu. Šup to tam zase rychle zpátky. Za chvíli byla bublanina hotová.

Haňule vytáhla dílo z trouby, začala kolem něj nervózně chodit a prohlížet si ho. Její bublanina přece musí být dokonalá! Hlavně, aby nebyla málo sladká - trvalo to ještě dlouho, než se rozhodla, kolik cukru by měla ještě přidat na povrch.

A tak Haňule sypala, sypala a sypala ... jenže to už bublanina nevydržela, vzteky vybublala a vybuchla! Po kuchyni začaly poletovat bublaninové bubliny a to bylo také to jediné, co ze slavné Haňuliny bublaniny zbylo.

...sypala a sypala.
Jenže to už bublanina
nevydržela, vzteky
vybublala a vybuchla.

Vtom všechny kuchaře zavolali před porotu. Porotci se pustili čile do ochutnávání, a tak za chvíli přišla řada i na Haňuli. Ta se rozbrečela, protože vůbec nevěděla, co má dělat. Nemohla nabídnout nic než bublaninové bubliny. S pláčem se chystala raději odejít, ale vtom jí jeden z porotců zastavil a řekl jí, že by ty bubliny moc rád ochutnal. Ještě nikdy nic takového prý neviděl a ani nezkusil. Dle jeho názoru byly výborné!

Rozhodl se Haňuli umístit rovnou na 1. místo. Svým nadšením přesvědčil i ostatní z poroty, aby také ochutnali. Zkusili a nemohli jinak, než s Haňuliným vítězstvím souhlasit, protože takovou dávku nápaditosti a kreativity u ostatních soutěžících rozhodně neviděli! Buchet na pekáči už viděli za své porotcování stovky, možná i tisíce, ale bubliny, to je úplně jiný level!

A tak si naše vítězka pěkně užila vysněný lunapark. A zbývá už jen říct, že nic se nemá vzdávat předem, že všechno může nakonec dobře dopadnout!

Zpracovala: Rina, 7.B

LÍNĚ V BUBLINĚ

Ahoj, jsem Pája a toto bude příběh o mém vlastním dobrodružství.

Byla sobota a mně se absolutně nic nechtělo dělat. Přitom jsem musela uklidit. Otrava.

A tak začal můj příběh. Zívla jsem a řekla si:

„Na chvíli zavřu oči,“ a potom jsem usnula v obýváku na gauči před televizí.

Probudila jsem se v akváriu, které mám v pokojíčku. V akváriu visí bublinkovač, který rybkám přivádí kyslík, a tak bylo ve vodě hodně bublin. JÁ BYLA UVNITŘ JEDNÉ Z NICH. Podivné bylo, že jsem v bublině měla i gauč a televizi. Posadila jsem se na pohovku a rozhlédla se. Nenapadlo mě, že když budu lenošit, vše bude horší a horší. Najednou jsem pomyslela na počítač a on se objevil. Bublina se trochu zmenšila. Přála jsem si svůj telefon a sluchátka. Bublina se znovu o malinko zmenšila. Bylo mi už hodně těsno a úzko.

Zdálo se mi divné, že jsem slyšela tlumené bušení, ale ignorovala jsem to. Měla jsem dost starostí sama se sebou. Potom jsem si řekla, že se přece jen kouknu, co to je za hluk.

Dívala jsem se přes stěnu bubliny do tmavé vody, v které se vznášely podobné bubliny. Každá z těch bublin představovala dětský pokoj a uvnitř bylo jedno dítě.

„Asi jsem nebyla jediná, komu se nic nechtělo,“ pomyslela jsem si.

Hodně dětí lapených v bublinách plakalo, že neví, co dělat. Bušily na bubliny nebo hledaly špendlíky. Žádné špendlíky ale nikde nebyly, ani jiné ostré předměty. Nic nepomáhalo.

Potom mě napadlo, že bubliny jsou možná trest za lenost. Když jsem pomyslela na počítač, tak se objevil. Možná, když pomyslím na vysavač, prachovku nebo koš se smetím, tak něco zmizne. Musím si to vážně přát.

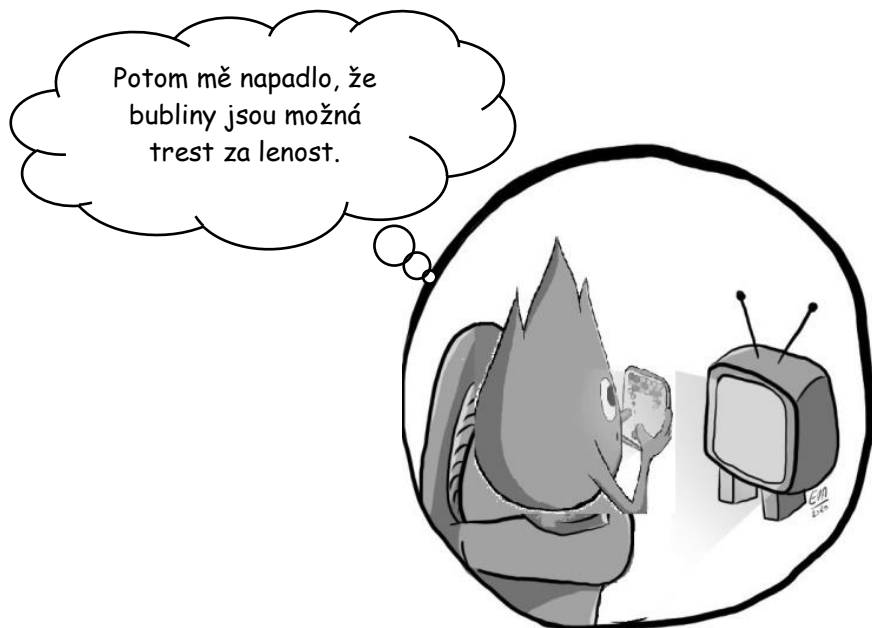
- - - Povedlo se!

Napsala jsem dětem na papír: „Přejte si vysavač a vysajte! Přejte si prachovku a utřete prach,“ a bušila jsem u toho na bublinu.

Postupně to začali dělat i ostatní. Jakmile udělali domácí úkol, utřeli prach, uklidili si stůl, vysáli a vytřeli, vše zmizelo, pohovky, počítače, televize, mobily a zároveň bubliny i děti.

Já se probudila a šťastím vykřikla: „Hurá,“ a doufala, že už se tohle nikdy nestane.

Zpracovaly: Sára Lišková a Eliška Pavlíková, 6.B

VÍŠ, ŽE ...

... největší bublina nafouknutá ze žvýkačky měřila na délku přes 50 centimetrů? Nafoukl ji v USA Chad Fell. No, asi to nebyla naše orbitka.

... bublina, kterou nafoukl český profesionální bublinář Matěj Kodeš, byla tak velká, že se do ní vešel celý náklad'ák? Vstoupilo do ní 214 osob! Já bych u toho ztratila nervy a trpělivost! Jinak pan Kodeš pokořil celkem 11 světových rekordů. A jeden lepší než druhý! Všechny samozřejmě souvisí s bublinami.

... voda má svůj světový den? Slavit se začal 22.března 1993, což jsem nevěděla. Vy světový den určitě slavíte, že?

... pobyt ve vířivce prý pomáhá v boji proti cukrovce?

... rekordní čas sám (tedy ve svojí bublině) strávil jeden Němec? Jmenoval se Günther Hamker. Trvalo to přes 50 let. A to ještě v lese!!! Ten asi získal hodně bobříků.

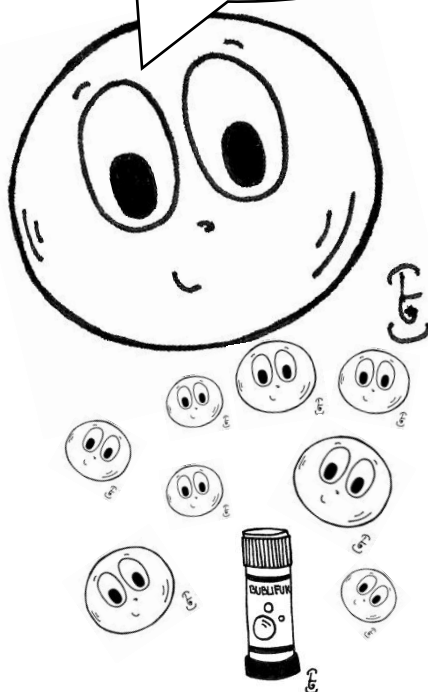
... existuje PC hra s názvem BUBBLE SHOOTER? Více se o ní dozvíš v PC koutku v tomto čísle HOT magazínu.

... bublinková folie se rozkládá něco kolem stovky let?

... na Českobudějicku se překonal rekordní čas pobytu pod vodou? Byli to dva čeští potápěči ve speciální podvodní kabině v 10 metrech pod vodou. Vytrvali v kabině 168 hodin a 15 minut. Já bych tohle určitě psychicky nezvládla.

Zpracovala: Roxy Koňářiková, 6.C

Víš, že vyfukováním obřích bublin se dá žít? Bezva zaměstnání!

HEZKY ČESKY aneb JAZYKOVÁ LÉČEBNA

Jak se do bubliny volá, tak se z bubliny ozývá.

= Když něco zakřičíš do bubliny, ona to zopakuje.

Bublina na koni přijíždí a pěšky odchází.

= Bublina natěšeně z bublifuku vyletí, ale nakonec stejně praskne.

Kam šlápne, tam bublina neroste.

= Všechny bublifuky vylij a už nemůže dělat žádné bubliny.

Bez práce nejsou bubliny.

= Když nic neděláš, nedostaneš ani bublifuky.

Všude dobře, v bublině nejlépe.

= Nejlépe je ti ve své vlastní bublině.

Letíš jako bublina z nosu.

= Běžíš co nejrychleji pro kapesník.

Potrefená bublina nejvíc bublá.

= Když praskneš bublinu, je na tebe našťvaná.

Bublina, která štěká, nekouše.

= Bublina ti nikdy neublíží.

Kam čert nemůže, nastrčí bublinu.

= Něco se chceš dozvědět, a tak pošleš bublinu, která to nahraje.

Bublina má velké oči.

= Bublina všechno z nebe vidí.

Zpracovaly: Lucie Gryžboňová a Vanessa Marková, 9.B

PC HRA BUBBLE SHOOTER

Hru Bubble Shooter vytvořila společnost Absolutis Games v roce 2000. Hra plná barevných bublin se dá stáhnout jak v mobilu, tak na PC. Bubble Shooter je určen spíše pro mladší děti, ale může docela dobře chytout i dospělého. Je lehce návyková 😊 a snadno ovladatelná.

Ve spodní části obrazovky se nachází dělo, které vystřeluje pestrobarevné bubliny. Těmi se střílí do různě umístěných bublin v horní části. Podle barvy bubliny v děle se snažíme vystřelit do stejné zbarvených bublin nahoře.

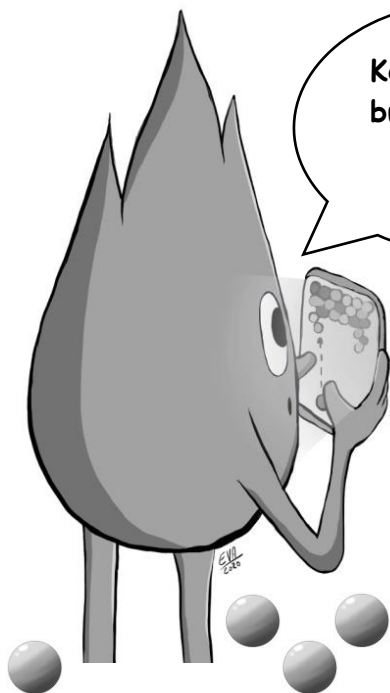
Ve hře jde o to, abychom postupně odstranili všechny bubliny z horní části. Aby však mohly být odstraněny, musíme se trefit minimálně třemi bublinami stejné barvy. V děle je různý počet bublin, které k tomu můžeme využít.

Pokud se nám povede všechny bubliny odstranit, postoupíme do dalšího levelu. V každém levelu jsou bubliny jinak sestaveny a mají jinou složitost.

Některé bubliny jsou uzamčené, odemkneme je zásahem stejně barevné bubliny z děla, přičemž se bubliny odemknou, ale nezmiří. Na to musíme využít další bublinu stejné barvy vystřelenou z děla.

Grafika je poměrně dobrá a barevné zpracování je na vyhovující úrovni. Hře ubírá na zajímavosti množství vložených reklam.

**Kdo je nejlepší
bubble shooter
na světě?
Já!**

Zpracoval: Daniel Weber, 7.B

BUBLINOSKOP

RYBA

Ryba je milá, chytrá,
pilná.

Proto se nestyd' a nezůstaň ve své
bublině,
ať ti ten život hezky uplyne.

VÁHY

Váhy nikdy nevyved' z rovnováhy,
jinak zůstanou ve své bublině
a nepromluví k žádné skupině.

LEV

Nikdo nemá rád lví hněv,
proto si radši svého hled'.
Lev tě zmydlí, a to hned.

RAK

Raci jídlo rádi mají,
na bubble waflich si pochutnají.

BERAN

Berani často smutní jsou,
tak jim živýkačku dej
a bude jim zase hej.

BÝK

Býci drží vždy spolu
a aby vše vydrželi,
dají si bublinkovou
coca-colu.

VODNÁŘ

Jeho životní bublina
houpe se na vlnách
pohody,

ale jakmile ji někdo naruší,
vodnář je velmi mrzutý.

STŘELEC

Střelec má svou bublinu,
do které vpustí jakékoli

tajemství
a nikdy ho nepustí ven.

PANNA

Panna má svou bublinu,
ve které vidí vše uklizeno.
Jakmile zahlédne nepořádek,
dá se do úklidu.

BLÍŽENEC

Blíženec do své bubliny
vpustí kohokoli.
Když bublinu opustí dobrý člověk,
má blíženec pocit,
jako by na planetě Zemi byl sám.

ŠTÍR

Když se štírova bublina přeplní
vztekem, praskne
a štír má pocit, že se celý svět
obrátil k němu zády.

KOZOROH

Kozoroh má bublinu přátelství.
Když ho někdo zradí,
bublina praskne
a kozoroh ji jen těžko
nafoukne zpátky.

*Zpracovaly: Lilly a Roxy
Koňářikovy, Nela
Gottwaldová, 6.C*

RÉBUS

Sestav slova z přeházených písmen.

Všechna slova mají souvislost s BUBLINAMI:

1 LUBINAB

2 BUFKUBLI

3 INBOZRG

4 ĚPNA

5 UKLOBINÁVB ÓLFIE

6 OZILACE

7 PKAKA

Řešení: bublina, bublifuk, zorbing, pěna, bublinková fólie, izolace, kapka

Zpracoval: Vojta Slíva, 7.A

BUBLIŇÁK SKLADOVÝ

Relaxační omalovánka jako obrana před vyubláním

Latinský název: bubla repono

Bubliňák skladový je živočich žijící ve skladech.

Mezi regály se pohybuje neuvěřitelně rychle, a proto ho moc lidí zatím nevidělo. Vysledovat jej však lze podle typických zvuků, které vydává a které evokují praskající bubliny. Bubliňák se podobá psovi. Pohybuje se po čtyřech nohách.

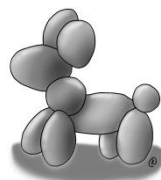
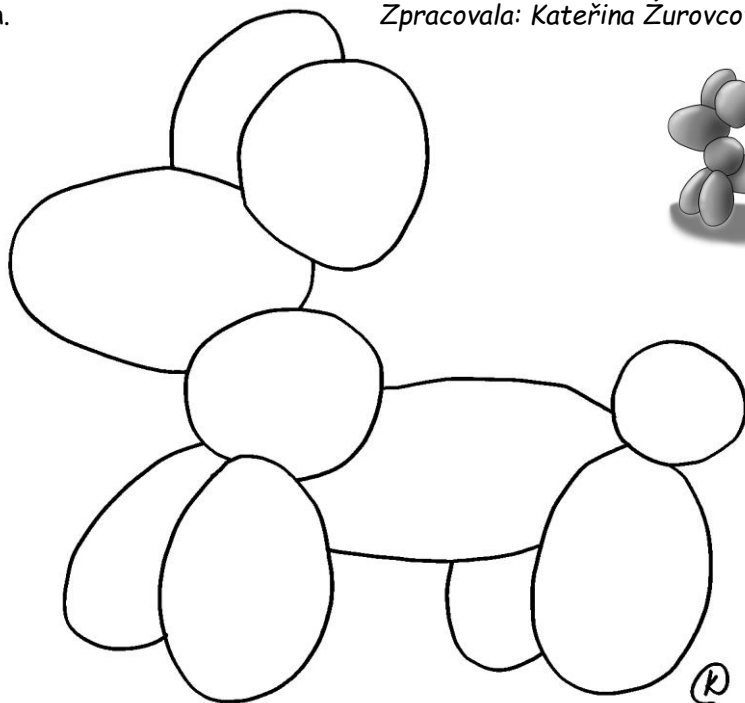
Dospělý jedinec dorůstá maximálně dvaceti pěti centimetrů. Jeho tělo se skládá z deseti odlišně velkých bublin.

Bubliňák má tenkou vrstvu kůže, která je lesklá, měkká a pružná. Při odpočinku se tělesné bubliny povolí, splasknou a bubliňák splyne s jakýmkoli povrchem.

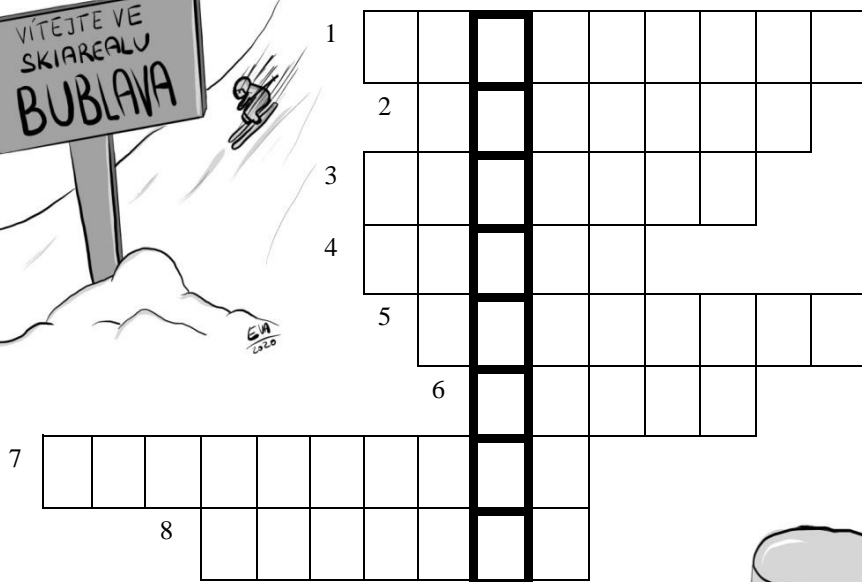
Ve skladech se živí pouze balíčky zabalenými v bublinkové fólii.

Tento živočich má velmi zvláštní obranný reflex. Když se něčeho bojí, tak začne velmi hlasitě praskat, jako když šlapete po bublinkové fólii.

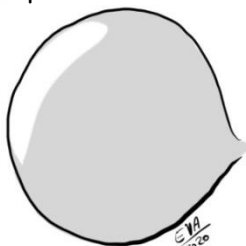
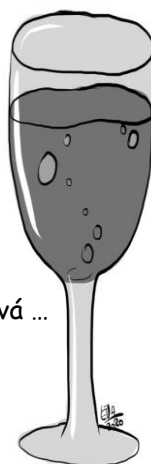
Zpracovala: Kateřina Žurovcová, 9.C

KŘÍŽOVKA o žlutou propisku HOT magazínu

- 1) Třešňový koláč.
- 2) Nepřístupný člověk je jakoby uzavřený ve své ...
- 3) Obec v Krušných horách, nachází se zde ski areál.
- 4) Poškození předmětu během přepravy zabraňuje bublinková ...
- 5) Den v roce, kdy si lidé připíjejí šumivým vínem.
- 6) Velký kulatý koláč typický pro Valaško.
- 7) Žvýkačka anglicky.
- 8) Speciální masážní vana, která vytváří víry a bublinky.

Vyplň tajenku do kupónu na poslední straně časopisu a po zahájení prezenční výuky vhod' do schránky HOT magazínu.

Zpracovala: Klára Mičková, 7.A

ZABUBLEJ SI A OTESTUJ SE

1) Jak se nazývá plynové těleso obklopené kapalinou nebo pevnou látkou?

- a) Země b) bublina c) rouška

2) Známa značka masážních van?

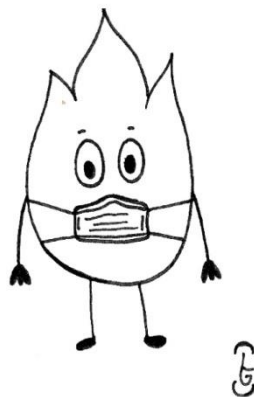
- a) Whirlpool b) T-Mobile c) Teams

3) Jak se jmenuje nemoc, která nás poslední dobou sužuje?

- a) Kovid-19 b) Covid-23 c) Covid-19

4) Jak se jmenuje předmět, který jsme povinni nosit v obchodních centrech a vnitřních prostorech?

- a) brýle b) bublifuk c) rouška

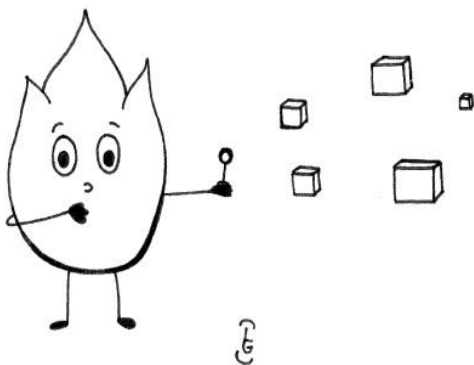

5) Co se stane, když si žvýkačku navlečeš na jazyk a foukneš do ní?

- a) uděláš bublinu b) spolkneš ji
c) udušíš se žvýkačkou

6) Když v komiksech někdo mluví, v jakém objektu většinou text je?

- a) kosočtverec b) bublina
c) hranol

7) Když z bublifuku vyfoukneme bublinu, jaký tvar většinou má?

- a) krychle b) koule c) jehlan

8) Jak se nazývá fólie, do které se balí křehké věci, aby se nerozbily? Tuto fólii mnoho lidí používá jako antistresovou hračku.

- a) bublinková fólie
b) antistresová fólie
c) hračka proti stresu

Vyplň kupón na str.36 a po zahájení prezenční výuky vhod' do schránky Hot magazínu.

Zpracoval: Vojta Slíva, 7.A

SOUTĚŽE HOT MAGAZÍNU!

Po zahájení prezenční výuky ve škole
vhod' kupón co nejdříve do schránky HOT magazínu
u vrátnice pavilonu B!

✂

SOUTĚŽNÍ KUPÓN o propisku HOT magazínu

Jméno a příjmení	Třída	Vyluštění testu str. 35

✂

✂

SOUTĚŽNÍ KUPÓN o propisku HOT magazínu

Jméno a příjmení	Třída	Vyluštění křížovky str. 34

✂

Redakční rada: Valerie Michalčáková, Lucie Gryžbonová, Vanessa Marková, Eva Střížová, David Tereško, Kateřina Žurovcová, Tereza Klimánková, Klára Mičková, Vojta Slíva, Darina Danková, Tomáš Gryžbon, Daniel Weber, Jan Bačák, Marie Bystroňová, Adam Cibulec, Nikola Šnapková, Elen Kamenická, Sára Lišková, Eliška Pavlíková, Lilly Koňářiková, Roxy Koňářiková, Nela Gottwaldová, Mgr. Vítězslav Lokaj

Vedoucí redakce: Mgr. Olga Lahnerová

Ilustrace: Lucie Gryžbonová, Eva Střížová, Miroslava Poledníková, Kateřina Žurovcová, Jan Bačák, Lilly Koňářiková

e-mail: hot.magazin@seznam.cz, www.5zsfm.cz